

ΤΡΑΓΟΥΙ

2

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ELVIN
JONES
(ΑΠΟΛΑΕΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ)

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ
ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ
ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΥΜΑΓΚΕΣ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΤΡΑΤΗΣΕΕ
ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

ΥΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ

ΚΙΝΗΜΑ ΕΦΟΙΔΟΜΕΝΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΥΛΑΪΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΕΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΚΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ

ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝ ΡΟΜ

ΥΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΑΣ
ΜΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Ο
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ
ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΟΣ
ΔΙΣΚΟΣ
ΤΩΝ
STONES

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

ΝΤΕΦΙ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΔΗΜΑΚΗ Ζ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 6449.105
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΑΝΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΓΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΟΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΜΗ ΣΚΟΥΡΑΕΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΙΤΖΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΦΕΣΙΑ
ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Graphia TAMIS
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΤΕΥΧΟΣ 2
1982
ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
ΣΧΟΛΙΑ	2-10
GARY REACOCK TRIO	11
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ	12-13
ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ	
ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ	14-19
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	20-21
ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ	22-24
ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ	
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ	25-31
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	32-33
ΜΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΤΗΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ	34-35
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ	
ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ	36-37
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ	38
ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ	39-40
ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ	41
ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	42-48
ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ	49-51
ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	52-54
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ - ΜΕΡΟΣ Β	55-57
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	58-59
ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	60-61
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	62-68
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ	69-72

ΚΤΗΝΗ ...

Για πολλά χρόνια τα ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ των αγοριών και των κοριτσιών με τα ονειροπόλα μάτια, που σφάχτηκαν, κάηκαν ζωντανά ή κατακομματιστήκαν από το αμερικανοκίνητο ισραηλινό ΤΕΡΑΣ, θα πλανιούνται όχι μόνο πάνω από τη σφυροκοπημένη ΓΗ ΤΟΥΣ και τα χαλάσματα των σπιτιών τους, αλλά και μέσα στη ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ αυτών, που κάτι τους έχει απομείνει απ' αυτήν.

Λόγια συμπαράστασης, λόγια αλληλεγγύης, λόγια αγανάκτησης... είναι ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ...

Βρωμερά υποκείμενα, Ρήγκαν - Μπέγκιν - Σαρόν - και-όλιοι-οι-όμοιοι-σας, ναζήδες, κτήνη, το ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΑΣ είναι τόσο προμετετημένο, τόσο επαγγελματικό, τόσο ειδεχθές και τόσο στυγερό, που σιχαίνομαι και να ΣΑΣ ΦΤΥΣΩ.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ...

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο 1.200 δρχ.
Για έξη μήνες 600 δρχ.
Επιχειρήσεις 2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων 900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:
Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόφρυνη

Για αναδημοσίευση κειμένων·σχεδίων
και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ
απαιτείται δίεσια από τον εκδότη.

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1 και 2 Σεπτέμβρη
ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΜΥΡΝΕΪΚΑ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1922 - 1982)

Μέ τόν ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, το ΝΤΕΦΙ οργανώνει δύο λαϊκές συναυλίες με γνωστούς καλλιτέχνες του παλπού και νέου ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ και καταπλοκτικές ορχήστρες.

Πληροφορίες και Εισιτήρια:

ΝΤΕΦΙ 6449.105 - 8643.852

POP - II Τσακαλωφ και Πινδαρου, 3601.729 - 3630.868

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ Γραβιας 7, 3601.591

JAZZ - ROCK Σίνα και Βησσαριωνος, 3627.726

ΧΝΑΡΙ Κιαφας 5 (Ακαδημιας), 3605.493

ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ακαδημιας και Ιπποκρατους (Στοα), 3600.235

ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Πανεπιστημιου 25-29 (Στοα), 3229.560

ΠΟΡΕΙΑ Σολωνος 77, 3631.622

ΣΤΡΟΦΗ Σπ. Τρίκουπη και Στουρναρα (Εξαρχεια), 3636.906

MUSIC CORNER Πανεπιστημιου 36, 3636.815

DACAPO Σταδιου 30, 3243.247

PHILODISC Γαμβετα 1, 3631.450

MUSIC και VIDEO CLUB Γαμβετα 5, 3640.965

ZOZEΦ X. Τρίκουπη 83, 3641.520

AIXMH X. Τρίκουπη 50, 3608.960

50 - 50 Σκουφα 50, 3637.100

ΠΑΛΑΙΟΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ, Σολωνος 62, 3610.839

ΠΡΙΣΜΑ Μπουμπουλινας 48 (Πειραιας), 4172.366

ΜΠΟΣΤΑΝΟΓΛΟΥ Κολοκοτρωνη 92 (Πειραιας), 4112.258

ZOZEΦ Ζωσιμαδων 20 (Πειραιας), 4174.070

X. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 2ας Μαιου 32 (Ν. Σμυρνη), 9342.814

FIOPHONE Δαμαρεως 62 (Παγκρατι), 7510.628

ΗΧΟΣ Κονωνος 41 (Παγκρατι), 7517.741

JUKE BOX Θησεως 143 (Καλλιθεα), 9583.222

Α. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Αργολιδος 1 (Αμπελοκηποι), 6911.724

ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ «Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»

Μια συζήτηση στο Μεταξουργείο...

Η αφίσσα με σύνθημα «Όχι στο κλείσιμο των «σπιτιών». Κατάργηση του Νόμου 1193 / 81» καλούσε σε συγκέντρωση στο θέατρο «Ακροπόλη». Παρασκευή 6 Νοέμβρη '81.

Το Κίνημα Εκδιδομένων Γυναικών «Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» έκανε την εμφάνισή του.

Το «Ακροπόλη» ήταν κατάμεστο. Την συμπαράστασή τους στην εκδήλωση δήλωσαν: Το «ΑΚΟΕ», το «Σπίτι των Γυναικών», η «Ομάδα Ομοφυλοφίλων Γυναικών», η «Ομάδα Γυναικών Νέας Ιωνίας» και η «ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος».

Ο τύπος ανακάλυψε τις πόρνες εκτός αστυνομικού δελτίου και ασχολήθηκε μαζί τους. Η κινητοποίηση αντιμετωπίστηκε πολύμορφα. Με πραγματική υποστήριξη, με ειρωνία, φιλικά και εχθρικά.

Οι γυναικες της επιτροπής των εκδιδόμενων παρουσιάστηκαν μεταμφιεσμένες για να μην αναγνωριστούν. «Πιστεύουμε στη δημοκρατία και ζητάμε μεταχείριση στα πλαίσια των νέων αντιλήψεων που έχουν εξαγγελθεί από την κυβέρνηση της αλλαγής. Ζητάμε:

1. Κατάργηση του αντιδραστικού νόμου 1193 / 81.
2. Ανθρώπινη μεταχείριση και προστασία από το κράτος.
3. Κοινωνική ασφάλιση, ιατροφαρμακευτική περιθαλψη και σύνταξη».

Ένα μήνα αργότερα το «Κίνημα» απόκτησε στέγη, έκανε «εγκαίνια γραφείων» παρουσία δημοσιογράφων, δικηγόρων και φίλων, έγραψε 250 μέλη στους καταλόγους του, κατέθεσε καταστατικό στο Πρωτοδικείο για έγκριση και άρχισε έπαφές με τις αρμόδιες αρχές για την ικανοποίηση των αιτημάτων του.

«Ένα ωραίο πρωί στο Γειτονομικό, που είχαμε πάει για εξέταση, μας ειδοποίησε η ασφάλεια και μας είπε να πάμε. Πήγαμε να δούμε τι μας θέλει. Ωπωδήποτε όχι για καλό, πάντα για κακό μας θέλει. Μας λένε, υπογράψτε αυτά τα χαρτιά. Οι περισσότερες υπόγραψαν, άλλες όχι.

— Το υπογράψεις δεν το υπογράψεις θα φύγεις από το μαγαζί σου.

— Γιατί ρε παιδιά θα φύγω απ' το μαγαζί μου; ρωτάμε.

— Παντρευτείτε, να πάτε στα σπίτια σας.

— Βρε αμάν, δε θέλουμε να παντρευτούμε!

— Μέχρι τις 20 Νοεμβρίου θα φύγετε.

Λοιπόν εκείνη την ημέρα άρχισε το κακό. Είχαμε θορυβηθεί, κλείνουν τα σπίτια, τι θα κάνουμε, μας βρήκαν με γραμμάτια, μας λένε σε 20 μέρες, άλλη

χρωστάει, άλλη έχει παιδιά, πληρώνει σχολεία, γερμανικά, φροντιστήρια...

Δε μιλάμε, φεύγουμε. Δεν ήξερα τι να κάνω. Βρίσκω ένα αγόρι, του λέω, Κώστα έρχεσαι να γυρίζουμε τα «σπίτια», να ζητάμε λεφτά, να τυπώσουμε έντυπα, να κάνουμε μια απεργία, να μαζευτούμε... Μου λέει, και δε πάμε; Φύγαμε; Φύγαμε. Οι δυο μας.

Κάθομαι κάτω και γράφω σε ένα χαρτάκι: την Δευτέρα απεργία, και τέτοια. Τη Δευτέρα, μαζευτήκαμε στο Γειτονομικό όλα τα κορίτσια και κάναμε κατάληψη του ιατρείου. Έτσι ξεκίνησε η ιστορία με το σύλλογο. Τι είχε γίνει: Στο νόμο 1193 / 81 «περί αφροδισίων νοσημάτων και άλλων τινών διατάξεων» βάλανε μια παράγραφο, να μείνουνε, λέει, 12 «σπίτια» για κάθε αστυνομικό τμήμα. Τον ψηφίσανε καλοκαίρι τσάκα - τσάκα, μας αφήσανε, γίνανε οι εκλογές και μόλις γίνανε πρώτη βδομάδα, ακόμα δεν είχε σχηματισθεί κυβέρνηση, τα βάλανε με μας!

Κατ' αρχήν ο νόμος έκλεινε τα «σπίτια». Γιατί τα «σπίτια» είναι στο Μεταξουργείο, στην Ομόνοια, στη Βάθης. Να φύγουνε να πάνε πού; Στο Παγκράτι και στην Κηφισιά; Από τα 12 που αφήνανε, άφηνε τις πιο παληές, που είναι 60 χρονών, δηλαδή μετά θα κλείνανε και αυτά. Μετά έβαζε μόνο μια να δουλεύει μέσα, χωρίς ν' αφήνει άλλη. Αυτές δηλαδή που ήταν ενναλάξ τις έδιωχνε. Μας πέταγε στο δρόμο και ούτε στο δρόμο δεν μας άφηνε να δουλέψουμε.

Βρέθηκαν οι εξωραϊστικοί σύλλογοι ακόμα και οι εκδρομικοί και ζητούσαν να φύγουν τα πορνεία. Είχανε ξεχάσει ότι η Αθήνα είναι ένα πορνείο ολόκληρη. Ζητάγανε να κάνουνε γκέτο. Θέλανε ένα κτίριο να μας βάλουνε μέσα σε μια ερημιά. Συγχριμένα είχανε βρει και ένα μέρος εκτός σχεδίου πόλεως, αυτό θα το θυμάμαι σ' όλη μου την ζωή, να βρούνε δηλαδή την ευκαιρία να το βάλουνε στο σχέδιο πόλεως, να πάμε εμείς να μείνουμε εκεί, κατάλαβες;

Είπανε πως έχουμε κυκλώματα και παρακυκλώματα, ότι από μας ξεκινάνε τα ναρκωτικά και άλλα. Τσαντιστήκαμε, γιατί μας είπανε ότι το κάνουνε για τα αφροδίσια, αφού περνάμε δυο φορές τη βδομάδα από γιατρό και κάθε μήνα μας παίρνουνε αίμα. Μόνο για τα αφροδίσια δεν το κάνανε, αφού είμαστε ελεγχόμενες. Ξεκινήσαμε λοιπόν, να κάνουμε κάτι για να μην μας αφανίσουνε. Δεν μας ένοιαζε τίποτα. Αν μας πιέζανε θα πηγαίναμε στην Ομόνοια και στην Βουλή για να κερδίσουμε. Κάναμε τη συγκέντρωση στο «Ακροπόλη». Ο κόσμος μας αντιμετώπισε περιεργά. Δεν ξέρω τι φανταζόντουσαν. Λες και είμαστε από άλλο πλανήτη.

Κάναμε το σύλλογο, ψηφίσανε 250 μέλη, βγήκανε 21. Έγινε αυτή η επανάσταση, έγινε η συγκέντρωση. Πήγαμε στο υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και στο υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών. Μας δέχτηκε και ο Αυγερινός και ο Σκουλαρίκης. Τα είδαν τα πράγματα, μας έδωσαν μια εξάμηνο παράταση. Μας έδειξαν μεγάλη κατανόηση, η αλήθεια είναι αυτή. Θα μείνουν τα πράγματα ως έχουν μέχρι να βγει και νομοσχέδιο.

Πετύχαμε και άλλα. Να μην μας δηλώνουνε με το όνομα συζύγου άμα έχουμε χωρίσει, και έχουμε προβλήματα. Τώρα, είπε ο υπουργός, απλώς θα

περνάτε γιατρό και δεν θα επιτρέπεται να έχετε άδεια λειτουργίας οίκου ανοχής άμα είσαστε παντρεμένες. Δεν θα υπάρχουνε χαρακτηρισμένες λέσι, τι λέξη είναι αυτή; Δεν μου αρέσει να την χρησιμοποιείτε. Μας υποσχέθηκαν ότι θα σκιστούν οι φάκελοι για την πορνεία και θα πάψει να υπάρχει ο χαρακτηρισμός. Τα παιδιά μας θα τα βάζουν στο ΙΚΑ. Θα διαθέσει το κράτος ένα κεφάλαιο να μας ασφαλίσει, γιατί δεν έχουμε τίποτα. Απλώς, όταν σε σκοτώσουν, γράφει η εφημερίδα από κάτω ιερόδουλος και να μην το ξέρει η οικογένειά σου, το διαβάζει. 'Οτι η κόρη της ήταν ιερόδουλος.

Ο τύπος μας λέει οι πεταλούδες, οι ιερόδουλες, οι ιέρειες του έρωτα και τέτοια. Περιμένουμε τώρα τις καινούργιες εξελίξεις, να πάψει ο χαρακτηρισμός, να δούμε πως θα μας ονομάσουν και θα κάνουμε κάτινα μην μας γράφουν έτσι.

Αυτά βέβαια στην Αθήνα. Στην Θεσσαλονίκη τα κορίτσια κάνανε απεργία πείνας γιατί εκεί η αστυνομία έκανε το δικό της. 'Όχι θα δώσουμε μόνο 12 άδειες. Πήγαμε για συμπαράσταση. 'Ηταν κάτι το συγκινητικό. 'Όλη η γειτονιά πήγαινε πορτοκαλάδες στα κορίτσια κι ο κόσμος έλεγε, «να μην φύγουνε, εμείς δεν έχουμε κανένα παράπονο», αλλά εκεί είναι άλλη ιστορία. Γιάρχουν οι πατρόνοι, οι μεσάζοντες δηλαδή, που έχουν τα σπίτια και ορίζουν πόσα θα παίρνουνε νοίκια. Σου ζητάει ένα εκατομμύριο και δίνει στην ιδιοκτήτρια 15 χιλιάδες! Και αυτοί δεν είναι φτωχοί, είναι άνθρωποι με δόντι, τα πάντα.

'Ηταν ανακατεμένη και η αστυνομία. Με την κινητοποίηση ξηλωθήκανε τρεις, αλλά τελικά δώσανε 12 άδειες εκεί που θέλανε και δεν δώσανε στις κοπέλες που συνδικαλιστήκανε. Τους τόπανε καθαρά. Δεν σας δίνουμε, γιατί συνδικαλιστήκατε με την Αθήνα και θέλατε φασαρία και τσαμπουκά και με την αστυνομία πρέπει να τα έχετε καλά!»

«Ο σύλλογος είναι νόμιμος; Έχει εγκρίθει κανονικά από Πρωτοδικείο»;

«Ο σύλλογος εγκρίθηκε και λειτουργεί νόμιμα αλλά εγκρίθηκε ως επαγγελματικός. Ο υπουργός δεν τον δέχτηκε σαν επαγγελματικό και μεις δεν θέλουμε να πάμε κόντρα. Το καταλαβαίνουμε δηλαδή, γιατί γίνεται επάγγελμα επίσημα και δεν έχει ξαναγίνει τέτοιο πράγμα. Θα γίνει συνδικαλιστικός, γιατί είναι για τα συμφέροντά μας. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, μας έχλειναν, και γι' αυτό παλέψαμε και τον φτιάξαμε»

«Αυτός είναι και ο μόνος λόγος ύπαρξής του»;

«Όχι. Ο σύλλογος μας έκανε καλό, γιατί γνωριστήκαμε μεταξύ μας. Μπορούμε να μιλήσουμε, να συναντηθούμε. Συζητάμε διάφορα προβλήματα. Έχουμε μια συγκέντρωση κάθε Πέμπτη και όσο πάει έρχονται περισσότερες. Γιατί περιττό να σου πω πως πριν, η μια με την άλλη δεν μιλούσε. Φοβόμασταν πάντα την ρουφιανιά. Η οποία ρουφιανιά να σου εξηγήσω ποιά είναι. Μπορούσε, ας πούμε η Κούλα, που δουλεύουμε μαζί, να πάει στην Ασφαλεια και να πει: Ξέρω της 'Άννας το σπίτι, είναι αυτό!. Οι περισσότερες μένουμε με έναν εραστή, με ένα φίλο, έτσι; Αυτός ο φίλος έπρεπε υποχρεωτικά να είναι αγαπητικός και να πηγαίνει αυτεπαγγέλτως μέσα!!

Ερχόντουσαν στην πολυχατοικία δέκα άτομα,

πηδάγανε από τα μπαλκόνια, βγαίνανε οι κυρά - Κατίνες, τι έγινε; Μια πόρνη στη πολυχατοικία, την πιάσανε με τον αγαπητικό της! Αυτή ήταν η Ζημιά, που μπορούσε να γίνει. Και η αστυνομία έπαιρνε τα αστεράκια, το Ήθων είχε δουλειά και μεις δε μπορούσαμε να έχουμε έναν εραστή ή ένα φίλο ή να μας άρεσε κάποιος εκείνο το βράδυ και να τον πάρουμε μαζί μας στο σπίτι, όπως εσύ έχεις δικαιώματα να διαλέξεις μια γυναίκα και να την πάρεις σπίτι σου.

Κανείς δεν μπόρεσε ποτέ ούτε από τους αστυνομικούς ούτε από τους υπουργούς να μας εξηγήσει, γιατί πρέπει να είμαστε μόνες. Πάντα λένε, ότι πίσω μας υπάρχει ένα κύκλωμα. Αυτό πρέπει να πάψει να υπάρχει.

«Αυτό πάντα υπάρχει και κυρίως, για την περιοχή εδώ και το συγκεκριμένο είδος πορνείας»

«Κάποτε η γυναίκα είχε προστάτες. Τώρα είμαστε μόνες. Το να έρθει ένας άντρας να μας πει το κορίτσι μου δουλεύει, πάρτε το, πόσα θα της δίνετε, πόσα θα παίρνω εγώ, αυτά δεν υπάρχουν. Δεν παίρνω μια κοπελίτσα, που δεν έχει ιδέα να την βάλω μέσα μαζί μου»

«Ναι αλλά και μια παληά κάποτε δεν είχε ιδέα».

«Η ιστορία είναι αλλού και μη την ψάχνεις εδώ. Η άκρη δεν είναι εδώ. Εδώ, όσες δουλεύουμε σε «σπίτια», είμαστε του επαγγέλματος, δηλωμένες με βιβλίο και γιατρό. Καλώς ή κακώς τον διαλέξαμε αυτόν τον δρόμο και πες πως φταίει η κοινωνία».

«Κατά την γνώμη μου στην Ελλάδα ποτέ δεν υπήρχε οργανωμένο νταβατζιλίκι και μαστρωπεία, αλλά η ιστορία αγαπητικός - προστάτης - νταβατζής τι γίνεται;»

«Αν πεις πως δουλεύω και δεν θα τα δίνω σε κανένα τέλειωσε. Είναι και θέμα χαρακτήρα. Τώρα, αν ζεις με κάποιον, που τον αγαπάς και αυτός βγάζει είκοσι και συ τριακόσια και τον βοηθάς όπως θάκανε κάθε γυναίκα, που αγαπάει, αυτός δεν είναι αγαπητικός. Δεν έχουμε προστάτες, ούτε εκβιαστές. Μόνο καμιά κλοπή. Να μπούνε δυό κλεφτρόνια, να κάτσει το ένα στην πόρτα, να έρθει το άλλο, να σου πει λεφτά. Αν μας κάνουν εκβιασμό θα πάμε στην αστυνομία και θα τρέξουνε, γιατί θα πάρουνε παράσημα κατ' ευθείαν. 'Οτι πιάσανε μια σπείρα, που εκβίαζε πόρνες και θα τους ξεκληρίσουνε. Εκεί μας προστατεύει η αστυνομία».

«Μερικά χρόνια πριν έκανε πολύ θόρυβο μια περιπτώση μαστρωπείας...»

«Θα λες για τον Γιαννάκη. Ο Γιαννάκης, κοίταξε να δεις, δεν ήτανε για την πορνεία. Τον ξέρω από δεκατριάν χρονών, πριν βγω στη ζωή. 'Ηταν φίλος με τις πόρνες, τις αγάπαγε και τον αγαπούσαν. Παράνομος ήταν, με παράνομες τάχε. Τον Γιαννάκη τον φάγανε άλλοι! Μη τα σκαλίζεις αυτά, αστα καλύτερα».

«Εμείς είμαστε πολύ ανεξάρτητες και γι' αυτό φωνάζουμε, γιατί χάνουμε τα λεφτά μας. Εμείς, τώρα βλέπουμε, επειδή οι παληές μείνανε έτσι. Αγάπησε μια έναν αλήτη και της βγήκε σκάρτος και τι έγινε; 'Εμεινε πόρνη, γιατί γούσταρε και τάφαγε στα μπουζούκια. Παλιά δεν είχανε ξυπνήσει».

«Το μαγαζί, για να μη λέμε χαζά, είναι χρυσορυχείο. Ούτε εφορεία, ούτε έξοδα, ένα φως και ένα νερό και ένα ενοίκιο. Είναι πολλά τα λεφτά, κάθεσαι δυο

χρόνια και μετά φεύγεις. Όπως εγώ, που πάντρεψα τη κοπέλα, που είχε το «σπίτι» και δούλεψα δυο χρόνια και τώρα θα φύγω. Αφού βέβαια τελειώσει αυτή η ιστορία με τις άδειες. Τόσο πόλεμο κάναμε, μην πάει και τούμπα!

Έτσι τα βλέπουμε εμείς εδώ, που είμαστε πιό προοδευτικές, γιατί η αξία της γυναικας και του κάθε ανθρώπου δεν είναι εκεί κάτω αλλά στο μυαλό του και στη ψυχή του, σ' αυτά που σκέπτεται και σ' αυτά που πράττει. Και με έναν άντρα πορνεία δεν είναι, που δεν τον γουστάρω κι όμως με πηδάει το βράδυ; Γιατί με πηδάει για το ενοίκιο, για τα παιδιά που μου ταΐζει, για τις δουλειές που του κάνω. Εδώ νοικιάζω το κορμί μου, δεν το πουλάω.

Κάπως έτσι τη βλέπω εγώ τη δουλειά, όχι πως η πορνεία είναι σωστό πράγμα, ούτε πως η πορνεία είναι λύση, αλλά έτσι τη βλέπω εγώ και μερικές άλλες προοδευτικές κοπέλες που είμαστε εδώ στο σύλλογο. Τώρα έτσι γίνεται, η μια βοηθάει και ξυπνάει την άλλη εδώ. Αυτά που τραβήξαεγώ να μη τα τραβήξει η άλλη που μπαίνει τώρα στη δουλειά».

«Αυτή είναι άλλη μια δραστηριότητα του συλλόγου»;

«Υποστηριζόμαστε μεταξύ μας, γι' αυτό είπαμε και το σύλλογο «Αλληλεγγύη». Μάλιστα γελάσανε οι δικαστικοί και κάποιος μας είπε, δεν πιστεύω να γίνει Πολωνία με θυληχό Βαλέσσα!»

«Προσπαθούμε μια και βρεθήκαμε εδώ που είμαστε να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη και να φύγουμε μια ώρα αρχήτερα.

Γιατί τα πράγματα δεν είναι και τόσο ρόδινα. Αν γινότανε να κάναμε σε δυο χρόνια τη μπάζα μας και να φεύγαμε, θάχαν φύγει άλλες.

Αυτό είναι ένα ξεχίνημα. Έτσι ξεχινάς, μόνο που πάντα όταν ξεχινάς να δουλέψεις δυο χρόνια το κατοστάρικο έχει άλλη αξία για σένα και μετά τον πρώτο χρόνο αρχίζουν τα προβλήματα, ανοίγουν διαφορετικοί δρόμοι που σ' αναγκάζουν να παραμείνεις μέχρι που να μην τ' αντέχεις άλλο.

Γιατί άλλες είμαστε γυναικολογικά κατεστραμμένες. Και τόσοι άνθρωποι κάθε μέρα να πέφτουν επάνω σου σου κόβεται η αναπνοή, δεν μπορείς να ανασάνεις. Χώρια τα ψυχολογικά προβλήματα, το ξύλο απ' τον καθένα που έχει απωθημένα και το φόβο για τη ζωή σου. Από κάθε «σπίτι» περνάνε τριακόσια άτομα την ημέρα. Δεν είναι άλλοι ούτε καλοί ούτε καλά. Κινδυνεύει η ζωή σου.

Το χειρότερο όμως απ' όλα είναι ο στιγματισμός ότι είσαι πουτάνα. Τέλειωσε. Η κατακραυγή της κοινωνίας πέφτει επάνω σου, δηλαδή δεν έχεις καμμιά αξία. Και να πάψεις να δουλεύεις πάλι πουτάνα θάσαι. Και το λένε μ' ένα τρόπο, ρε γαμώτο, λες και έχεις κάνει το χειρότερο έγκλημα.

Αυτή η δουλειά σε βγάζει στην άκρη. Ό, τι και ν' αλλάξεις, όπου και να πάς βρίσκεται πάντα ένας μέσα στο περιβάλλον, που έχεις φτιάξει, να σε καρφώσει και αρχίζεις απ' την αρχή.

Το στίγμα δε βγαίνει ποτέ.

Και σε πιάνει η θλίψη, αρχίζεις να ξυπνάς πολύ, βλέπεις πολύ μακριά, αρχίζεις να καταλαβαίνεις γιατί σε πλησιάζει το κάθε άτομο και σου κάνει το φίλο, σε κυκλώνει η μοναξιά.

Εγώ τώρα έχω δημιουργηθεί, αλλά κύτταξέ με.

Είμαι τριάντα πέντε χρονών και δε μου κάνει αισθηση ούτε να ντυθώ ούτε να φτιαχτώ, δεν δίνω δεκάρα για τίποτα. Όπου και να πάω όπου και νάμαι με πιάνει ένα πλάκωμα και μπαίνω στ' αμάξι και κατεβαίνω κάτω στο μπουρδέλο να δω τα χορίτσια να πω κάτι...»

Η συζήτηση έγινε στα γραφεία του κινήματος στο Μεταξουργείο και πήραν μέρος η πρόεδρος και τέσσερις γυναίκες μέλη της Διοίκησης. Ξέφυγε από το θέμα Σωματείο «Η Αλληλεγγύη» και πέρασε στο θέμα πορνεία.

Και το θέμα πορνεία είναι ανεξάντλητο. Διαπέρνα τους αιώνες, τις κοινωνικές και ιστορικές φάσεις και αντιμετωπίζεται από τους νόμους πάντοτε αντιφατικά. Με σκληρή καταδίωξη και αναγκαία παραδοχή του ταυτόχρονα.

Στη διπλανή αίθουσα τα μέλη του κινήματος είχαν συνέλευση. Ο δικηγόρος εξηγούσε την πρόταση της πολιτείας να μην χαρακτηρισθεί το σωματείο επαγγελματικό και τα υπέρ και τα κατά της αποδοχής της. Το δίλημμα μεγάλο, γιατί ο χαρακτηρισμός «επαγγελματικό» κατοχυρώνει μια σειρά διεκδικήσεων από την μια και από την άλλη οδηγεί σε σύγκρουση με την πολιτεία.

Και οι καίροι είναι δύσκολοι. Ο νόμος 1193/81 δεν ισχύει ουσιαστικά στην Αθήνα (ισχύει στη Θεσσαλονίκη), αλλά ένα νέο νομοσχέδιο είναι έτοιμο να ψηφισθεί.

«Έχει πολλά υπέρ και πολλά κατά. Μας δίνει πολλά απ' αυτά που ζητάμε, αλλά δεν λέει συγκεκριμένα τι θ' απογίνουμε. Μας μπλέκει με πέντε υπουργεία και την τοπική αυτοδιοίκηση. Μας αναλαμβάνει το κράτος «υπό την κοινωνική του προστασία» χωρίς να μας λέει τι εννοεί μ' αυτό. Φοβόμαστε μη μας ρίξουνε σε γκέτο. Άλλα θα παλαιύψουμε σκληρά, θα κάνουμε απεργία πείνας, θα κλειστούμε σε εκκλησίες όπως στη Γαλλία, και οι δικές μας οι ντροπές δεν είναι χρυσομένες και δε θέλουνε να φαίνονται.

Στο τέλος θα νικήσουμε. Το πιο σημαντικό τώρα είναι να μη περάσει το νομοσχέδιο μέσα στο καλοκαίρι, στα γρήγορα, όπως το περσινό».

Το κίνημα των εκδιδομένων γυναικών έκανε την εμφάνισή του στην Ελλάδα ακολουθώντας τα αντίστοιχα των χωρών της Αμερικής και της Ευρώπης.

Αφορά τις γυναίκες που δουλεύουνε σε «σπίτια». Τις γυναίκες που είναι «δηλωμένες», που δεν έχουνε σχέση με την πορνεία των ξενοδοχείων και μπαρ πολυτελείας, των ινστιτούτων μασάζ για άνδρες, και της οδού Βουκουρεστίου. Αφορά τις γυναίκες που δουλεύουνε δηλαδή στην «παραδοσιακή» μορφή πορνείας, της πορνείας του μπουρδέλου, της πορνείας των «κατωτέρων» στρωμάτων, της πορνείας που είναι εύχολος στόχος κάθε νομοσχεδίου και επιχειρήσης αρετής.

Το κίνημα εκδιδομένων Γυναικών «Η Αλληλεγγύη» στήθηκε και δούλεψε χωρίς κομματικές καθοδηγήσεις (ποιος μπλέκει με πουτάνες), συμπαράστασης και πολιτικές υστεροβουλίες. Πέτυχε αρκετά και το χυριώτερο ήρδισε τη μαχητικότητα του.

Γιάννης Μπασίπαγλης

το σπίτι της ανεξαρτητής παραγωγής

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ

(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΙΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX

(ACBA)

SPHINX

ΕΙΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

NZPPT
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

Ρεμπέτικα με την καλή έννοια
του Γιάννη Καλαϊτζή

ΣΤΑ ΒΟΤΕΛΑΚΙΑ

